

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Iurie Diaconu, Liliana Catan,

judcând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Grigoraș Renat în numele inculpatului Ușurelu Ion Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014, în cauza penală în privința lui

Ușurelu Ion Constantin, născut la 02 iulie 1972, originar și domiciliat s. Colibași, raionul Cahul.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 09.09.2008 – 15.04.2009;*
2. *Instanța de apel: 30.06.2009 – 14.12.2009,*
Rejudecare: 03.08.2010 – 30.11.2011,
01.10.2012 – 09.07.2014;
3. *Instanța de recurs:*
  - 1) *21.04.2010 – 02.06.2010, dispusă rejudecarea;*
  - 2) *04.05.2012 – 31.07.2012, dispusă rejudecarea,*
  - 3) *26.09.2014 – 25.11.2014.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2009 a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Ușurelu Ion Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal (redacția din 18 aprilie 2002) în baza art.1 al Legii nr.278-XV din 16 iulie 2004 privind amnistia în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției Republicii Moldova; a fost achitat Ușurelu Ion Constantin de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.89 Cod penal (redacția din 24 martie 1961) din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat; a fost achitat Ușurelu Ion Constantin de sub învinuire de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.15, 89 Cod penal (redacția din 24 martie 1961) din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Potrivit sentinței a fost încetat în legătură cu amnistia procesul penal în privința lui Ușurelu Ion Constantin, care la 21 septembrie 1998, aproximativ la orele 23.30, împreună cu Tricolici V., avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, au pătruns în camera 57, 53 și 52 a căminului nr.2 a Școlii

Profesionale Tehnice nr.32 din or. Cahul, str. Ștefan cel Mare 125, unde prin amenințare cu răfuială au sustras de la cet. Bezman A. bani în sumă de doi lei; de la cet. Nistor I. bani în sumă de doi lei; de la cet. Popovici V. bani în sumă de doi lei; de la cet. Budei R. bani în sumă de doi lei; de la cet. Voinu C. bani în sumă de doi lei; de la cet. Bloșenco N. bani în sumă de doi lei; de la cet. Kim V. bani în sumă de 0,50 bani și un tub de pastă de dinți cu prețul de 4,50 lei; de la cet. Saghin I. bunuri în sumă de 70 lei; de la cet. Gherman A. bani și bunuri în sumă de 177 lei; de la cet. Chiroanda I. bani și bunuri în sumă de 13 lei; de la cet. Șișcanu I. bani și bunuri în sumă de 7,50 lei, în total, acționând de comun acord, au sustras în mod deschis bunuri materiale în sumă de 214 lei 50 bani.

2.1. Prin aceeași sentință Ușurelu Ion Constantin a fost achitat de sub învinuirea în faptul că în seara din 03 spre 04 ianuarie 2000, în urma relațiilor ostile apărute imediat, în urma bătăii ce a avut loc în curtea casei cet. Șerbina N., amplasată în s. Colibași, r-nul Cahul, unde se afla și cet. Lupan Gh., avînd scopul de a-l omorî pe ultimul, din armă de foc cu încărcătură alice, pe care o avea la sine, a efectuat o împușcătură țintită în Lupan Gh., provocîndu-i ultimului leziuni corporale grave, periculoase pentru viața, în urma cărui fapt Lupan Gheorghe Dumitru a decedat în Spitalul Raional Cahul.

2.2. Tot prin sentința nominalizată Ușurelu I.C. a fost achitat de sub învinuirea în faptul că, după săvîrșirea infracțiunii sus menționate, văzînd pe cet. Beșliu Vitalie Vasile, pe str. Ștefan cel Mare, din s. Colibași, r-nul Cahul care la moment ieșiseră din curtea casei sale în stradă, cu scopul de a-l omorî pe ultimul, a efectuat o împușcătură țintită din arma avută în direcția cet. Beșliu V., nimerindu-l însă în picior, provocîndu-i leziuni corporale mai puțin grave cu dereglarea sănătății de lungă durată, din care cauză nu și-a dus intenția pînă la capăt.

3. Sentința Judecătorei Cahul a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r. Cahul, Palencu Radu, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Ușurelu Ion să fie recunoscut vinovat în comiterea : infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal (redacția din 18 decembrie 2008) și condamnat la 13 ani închisoare; precum și infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal (redacția din 18 decembrie 2008) și condamnat la 8 ani închisoare.

Procurorul a solicitat aplicarea unei pedepse definitive potrivit prevederilor art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate de 18 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2009 a fost respins apelul procurorului, ca nefondat, fiind menținută sentința Judecătorei Cahul din 15 aprilie 2009 în privința lui Ușurelu Ion Constantin, pe motiv că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, iar probele prezentate de acuzare nu au confirmat comiterea de către Ușurelu I. a infracțiunilor incriminate.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată de către procurorul Serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Cahul, Mițăblîndă Victor, care a declarat recurs ordinar, invocînd temeiul stipulat în prevederile art.427 alin.(1)

pct.6) Cod de procedură penală, și a solicitat casarea deciziei atacate cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2010 a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, a fost casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a indicat că instanța n-a dat o apreciere cuvenită probelor administrate în cauză, n-a făcut o analiză profundă a tuturor probelor, nu și-a argumentat poziția sa referitor la admiterea unora și respingerea altora, și în acest mod nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de procuror, fapt ce echivalează cu nesoluționarea apelului.

Instanța de recurs a mai constatat, că instanța de apel a examinat formal apelul declarat de procuror, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței în instanța de apel (f. d. 601-602, vol. 2) probele și motivele puse la baza deciziei nu au fost verificate în instanța de apel.

7. În urma rejudecării cauzei, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 30 noiembrie 2011, a fost admis parțial apelul procurorului, casată sentința Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2009 în privința lui Ușurelu I. în ce privește achitarea lui Ușurelu Ion Constantin pe art. 89 Cod penal (red. 24.03.1961) și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care Ușurelu Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal (în redacția din 18 aprilie 2002), cu stabilirea inculpatului a unei pedepse de 10 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Măsura preventivă, aplicată în privința lui Ușurelu Ion Constantin, a fost modificată în arestare preventivă din momentul reținerii.

În rest, apelul procurorului a fost respins și menținută sentința instanței de fond.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a conchis că probele administrate la examinarea cauzei confirmă vinovăția inculpatului Ușurelu Ion Constantin în comiterea omorului lui Lupan G., iar acțiunile lui urmează a fi calificate în conformitate cu prevederile legii ca omor intenționat așa cum prevede art. 89 Cod penal (în redacția legii din 24 martie 1961) .

Totodată instanța de apel a indicat că odată cu introducerea modificărilor în Cod penal prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002 și în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) CP, acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal (în redacția din 18 aprilie 2002), deoarece această lege prevede o pedeapsă mai blândă, astfel fiind mai favorabilă inculpatului.

La stabilirea pedepsei inculpatului Ușurelu I., instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul pericolului social al celor săvârșite, că acesta a comis o infracțiune gravă cu intenție, de personalitatea inculpatului, alte circumstanțe ale cauzei, ajungând la concluzia că reeducarea inculpatului este imposibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă privativă de libertate.

8. Cu recurs ordinar în interesele inculpatului Ușurelu Ion s-a adresat avocatul Stoian Ion, care a solicitat, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4), 8) Cod de

procedură penală, casarea deciziei instanței de apel din 30 noiembrie 2011 și încheierii acesteia din 02 martie 2011, respingerea apelului procurorului în cauză și menținerea sentinței Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2009, privind achitarea inculpatului Ușurelu I. de sub învinuirea înaintată acestuia în baza prevederilor art. 89 Cod penal(în redacția legii din 24 martie 1961) .

Recurentul a indicat că probele aduse în sprijinul acușării nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

A mai indicat că este neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că inculpatul Ușurelu Ion nu locuiește pe teritoriul satului Colibași, raionul Cahul, deoarece a fost făcută în baza certificatului eliberat de către primăria acestui sat. Cu toate acestea anume această concluzia a fost pusă la baza încheierii Curții de Apel Comrat din 02 martie 2011, prin care s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Ușurelu I.C. cu aplicarea măsurii preventive obligațiunea de nepărăsire a localității.

Recurentul a indicat că instanța de apel, fără a avea dovezi că inculpatul se eschivează cu rea-voință de la prezentarea în instanță, contrar prevederilor art. 321 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, a examinat cauza în lipsa lui, încălcând dreptul acestuia la apărare. Avocatul a subliniat că inculpatul Ușurelu I.C. nu s-a eschivat de a se prezenta în instanță, dar s-a aflat peste hotarele RM, nefiind înștiințat legal despre data examinării cauze penale.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2012 a fost admis recursul ordinar declarat în interesele inculpatului Ușurelu I.C. de către avocatul Stoian Ion, a fost casată total decizia Curții de Apel Comrat din 30 noiembrie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a indicat că la examinarea de către instanța de apel a cauzei menționate au fost încălcate drepturile inculpatului, cauza fiind examinată în lipsa acestuia, fără a fi constatat faptul că el se eschivează cu rea-voință de la prezentarea în ședința de judecată.

Instanța de recurs a subliniat că la materialele cauzei era prezentă informația Ministerului Afacerilor Interne din 27.09.2011 în care este indicat locul de domiciliere a inculpatului peste hotarele țării, cu toate acestea inculpatul n-a fost legal citat la adresa dată, iar cauza a fost examinată în lipsa lui, fiindu-i în asemenea condiții încălcat grav dreptul la un proces echitabil.

În concluzie instanța de recurs a menționat că la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să respecte strict legislația privitor la citarea legală a inculpatului, să verifice, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, să dea o apreciere cuvenită probelor, reieșind din prevederile art. 101 Cod de procedură penală, precum și să dea răspuns în hotărîrea sa la toate argumentele invocate.

10. Prin decizia Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014 a fost admis parțial apelul procurorului, casată sentința Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2009 în privința lui Ușurelu Ion Constantin în ce privește achitarea lui pe art. 89 Cod penal (red. 24 martie 1961) și a fost emisă în această parte o nouă hotărîre, prin care Ușurelu Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.

145 alin. (l) Cod penal (în redacția din 18 aprilie 2002), cu stabilirea unei pedepse de 10 ani închisoare, cu executarea pedepse în penitenciar de tip închis.

Măsura preventivă, aplicată în privința lui Ușurelu Ion Constantin, a fost modificată în arestare preventivă din momentul reținerii.

În rest, apelul procurorului a fost respins și menținută sentința instanței de fond.

Instanța de apel a concluzionat că, în urma verificării probelor prezentate de către procuror și aprecierii lor cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, vinovăția inculpatului Ușurelu I.C. de săvârșirea omorului intenționat al victimei Lupan G. a fost dovedită integral, de aceea concluzia instanței de fond privind achitarea inculpatului pe acest capăt de acuzare a fost considerată pripită și fiind bazată pe concluzii eronate cu privire la conținutul probelor administrate la examinarea cauzei.

11. Împotriva deciziei nominalizate a depus recurs ordinar în interesele inculpatului Ușurelu I.C. avocatul Grigoraș Renat, care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Bender din 09 iulie 2013 și trimiterea cauzei la o nouă examinare în instanța de apel.

Avocatul a invocat în recursul său faptul că la examinarea cauzei de către Curtea de Apel Bender au fost încălcate prevederile legii în ce privește citarea legală a inculpatului, deoarece după pronunțarea sentinței de achitare măsura preventivă aplicată acestuia a fost revocată, el urmînd a fi citat în ordinea stabilită de lege și audiat la judecarea cauzei în ordine de apel.

În argumentarea recursului avocatul a menționat că instanța de apel, contrar indicațiilor formulate în decizia din 31 iulie 2012 a Curții Supreme de Justiție, *a citat inculpatul direct prin scrisori recomandate peste hotarele țării și anume în Republica Italiană, fără aplicarea prevederilor Legii nr. 371 din 01.12.2006, care reglementează expres modul de comunicare a actelor de procedură în asemenea cazuri.*

Recurentul consideră că circumstanțele expuse au condiționat rejudecarea cauzei în lipsa inculpatului, cu încălcarea de către instanță a prevederilor legale la rejudecarea cauzei și vicierea fundamentală a procedurii prin încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil.

Avocatul a mai invocat faptul că probelor administrate pe dosar nu li s-a dat o apreciere cuvenită în conformitate cu legislația în vigoare, fiind eronat constatată vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 89 Cod penal (în redacția din 24 martie 1961).

12. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 al.(1) p. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 436 al. (1) Cod de procedură penală procedura de rejudecare a cauzei, după casarea hotărîrii în recurs, se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Al. (2) aceluiași articol prevede că, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului ordinar.

Conform art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel sau se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță.

Art. 414 al. (2) Cod de procedură penală, reieșind din faptul că apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea ca instanța să dea o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe.

Practica judiciară stabilește că la aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 415 alin.(1) pct.2) și art. 419 Cod de procedură penală, termenul “rejudecare” nu desemnează o nouă desfășurare, de la început, a întregii activități procesuale ce este îndeplinită de prima instanță, ci doar efectuarea unor acte procesuale care nu au fost legal îndeplinite sau care sunt necesare, dar nu au fost efectuate de prima instanță.

Al. (5) art. 414 Cod de procedură penală stabilește că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar al. (6) al aceluiași articol stabilește că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul verbal.

Reieșind din dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, *instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.*

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare, bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță. Instanța de apel *urmează să procedeze la o nouă audiere a inculpatului și a martorilor acuzării solicitați de către părți (hotărîrile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72, și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63).*

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, acesta fiind investit cu funcția acuzării. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și este obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite *audierea inculpatului* în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, deoarece o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Verificînd argumentele invocate în recursul depus în raport cu materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel la examinarea cauzei a comis erori de drept ce nu pot fi corectate în instanța de recurs, pronunțînd soluția sa fără respectarea prevederilor legale, a jurisprudenței CEDO, precum și a practicii judiciare stabilite.

Decizia Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2012, prin care s-a dispus rejudecarea cauzei penale în privința lui Ușurelu Ion Constantin, menționează că instanța de apel „*urmează să respecte strict legislația privitor la citare legală a inculpatului la judecarea cauzei*”, să verifice în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, legalitatea și temeinicia hotărîrii

atacate, să înfăptuiască o verificare minuțioasă a probelor, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 26.09.2013, Curtea de Apel Bender a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Ușurelu I.C., fără a avea date concrete că el se eschivează cu rea-voință de la prezentarea în instanța de judecată.

Colegiul constată că această concluzie a instanței de apel se bazează pe faptul că inculpatul, fiind citat *prin scrisoare recomandată în mod direct* pe adresa: Italia, orașul Padova, str. Settevalli 38, numărul de telefon: 0039389941488, potrivit informației ce se conține la materialele dosarului (f.d.17, Vol. IV), n-a recepționat scrisoarea expediată, fapt ce, în opinia instanței, dovedește că „locul de aflare al inculpatului nu poate fi apreciat”.

Colegiul consideră că concluzia instanței de apel cu privire la faptul că inculpatul Ușurelu I.C. se eschivează de la prezentarea în instanța de judecată este neîntemeiată și pripită, deoarece instanța de apel n-a întreprins măsurile necesare de citare legală, în conformitate cu Legea nr. 371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, a inculpatului potrivit indicațiilor instanței de recurs, reieșind din informația parvenită de la Ministerul Afacerilor Interne din 27.09.2011 prin s-a constatat locul aflării inculpatului Ușurelu I., și anume: Italia, orașul Padova, str. Settevalli 38, numărul de telefon: 0039389941488 (f.d.17, Vol. IV), precum și n-a ținut cont și de indicațiile instanței de recurs, care a atras atenția asupra faptului că la f.d.18, Vol. IV, este anexată o explicație din numele inculpatului Ușurelu I., prin care ultimul indică adresa și numărul de telefon, la care poate fi contactat.

Din materialele cauzei Colegiul a mai remarcat că, după ce inculpatul Ușurelu I.C. a fost anunțat în căutare, instanța de apel în continuare expedie pe adresa indicată din Republica Italiană *în mod direct scrisori recomandate* (f. d. 87, 112, 127, 138, 226 v.5), aceste acțiuni ale instanței venind să confirme încă o dată lipsa unei citări legale a inculpatului.

Colegiul atrage atenția și asupra faptului că dosarul s-a aflat pe rolul instanței de apel în perioada 19.10.2012 – 09.07.2014, astfel că instanța a dispus de suficient timp pentru a înfăptui citarea legală a inculpatului în modul prevăzut de lege și potrivit indicațiilor instanței de recurs, dar nu a întreprins măsurile necesare, viciind fundamental soluția pronunțată.

Colegiul constată că instanța de apel la rejudecarea cauzei n-a ținut cont de indicațiile instanței de recurs, *pronunțând decizia cu încălcarea acelorasi prevederi legale, asupra cărora s-a expus instanța de recurs și care au servit drept temel pentru dispunerea rejudecării cauzei.*

Colegiul reiterează că în materialele dosarului lipsesc probe, care ar confirma citarea legală a inculpatului, precum și că instanța, părțile participante la judecarea cauzei, au întreprins măsurile necesare pentru asigurarea dreptului de participare la ședința de judecată a inculpatului Ușurelu I., drept prevăzut de art.321 Cod de procedură penală, astfel nefiind constatat faptul că inculpatul Ușurelu I. s-a eschivat cu rea-voință de la prezentarea în instanța de judecată.

În opinia Colegiului cotoarele citațiilor recomandate expediate în Republica Italiană și returnate instanței de apel, chiar dacă ar fi fost însoțite de traducerea

oficială a textului înscris pe ele, nu au careva valoare probantă, deoarece o asemenea citare nu este prevăzută de lege.

Sunt neîntemeiate concluziile instanței de apel, precum că prin faptul angajării unui alt avocat și anume pe Renat Grigoraș, se dovedește că inculpatul a fost citat legal, deoarece aceste concluzii nu au careva suport probant și contravin normelor legii privind citarea legală.

Colegiul subliniază că în situația când în materialele cauzei sunt informații oficiale, iar avocatul a prezentat în interesele inculpatului probe, care confirmă locul aflării acestuia, când instanța de recurs a constatat lipsa unei citări legale a inculpatului și a dat indicații concrete de remediere, instanța de apel urma să întreprindă măsuri de citare legală în statul în care se află la moment inculpatul, potrivit prevederilor Legii privind asistența juridică internațională în materie penală nr. 371-XVI din 01.12.2006, sau să inițieze extrădarea inculpatului, acțiuni ce nu a fost întreprinse în instanța de apel.

Colegiul consideră că trimiterile făcute de instanța de apel la prevederile art. 321 al. (5) și al. (6) Cod de procedură penală sunt neîntemeiate, deoarece aplicarea lor este condiționată de stabilirea de către instanța de apel a anumitor fapte și anume : 1) că neprezentarea inculpatului este nemotivată; 2) că procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la urmărirea penală și de la judecată.

Aceste circumstanțe nu au fost stabilite de către instanța de apel, deoarece *inculpatul n-a fost legal citat în ședința de judecată*, nefiind administrate careva probe în acest sens.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul conchide că în cauza dată instanța de apel nu a îndeplinit prevederile legale ale art. 414-417 Cod de procedură penală, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Încălcările comise de către instanța de apel au fost invocate în recursul depus de către apărător în interesele inculpatului, fiind considerate drept o violare gravă a art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

În opinia Colegiului încălcările invocate de apărător și-au găsit confirmarea la examinarea recursului și acestea cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit constată, că circumstanțele menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Luînd în considerație faptul că, Curtea de Apel Bender a fost lichidată, instanța de recurs desemnează Curtea de Apel Cahul pentru rejudecarea cauzei.

13. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să respecte legislația care reglementează citarea legală a inculpatului la judecarea cauzei, să întreprindă măsuri de citare legală a inculpatului Ușurelu I.C. în statul în care se află la moment, în baza stipulărilor Legii privind asistența juridică internațională în materie penală nr. 371-XVI din 01.12.2006; să dea o apreciere cuvenită probelor administrate și examinate în instanțele de judecată, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de prevederile practicii judiciare stabilite, de practica relevantă a CEDO, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

14. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Grigoraș Renat în numele inculpatului Ușurelu Ion Constantin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014, în cauza penală în privința lui **Ușurelu Ion Constantin**, și dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Publicată integral la **09 decembrie 2014.**

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev

Iurie Diaconu

Liliana Catan